

Universitätsbibliothek Paderborn

**Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati
Caesarei, Pars Lyrica**

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Ad Ioannem Finchivm; Sigilli Cvstodem Magnæ Britanniæ. Dit hyrambo quodam oblato, post laudes Parnassi Hippogryphæi, id est, Hospitij Graiënsis Alumnorum, ipsum eorum principem, ob præclara facta in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

AD IOANNEM FINCHIVM;
SIGILLI CVSTODEM
Magnæ Britanniae.

Dit byrambo quodam oblato, post laudes Parnassi Hippo-
gryphæi, id est, Hospitij Graiænsis Alumnorum, ipsum
eorum principē, ob præclara facta in regio Senatu, &
ob dicendi grauitatem, & copiam singulariter exsollis.

ODE XXIII.

E Ià infueto nectareum melos
Effunde plectro, barbite : FINCHIVS
Mandat IOANNES : eià Olympi
Signa super, nebulasquè tolle :
Non, si supremo dicitur in loco,
Supremus audit : sic Colophonius
Diuos recenfebat Sacerdos,
Fine Iouis capiente numen.
Quid hoc ? sacrato mens trepidat metu,
Nec lingua vocem, nec sonitum valet
Heröis in tanti superbas
Ferre chelys stupefacta laudes.
Hunc Lesbij tu carminis alite,
Thalia, canta moribus aureis
Insignem, & Hyblæo tonantem
Ore virum potiore sucço.
Hunc & fideli iudicio refer
Minōa terris, consilijs Ioui
Tantùm secundum, nec minorem
Pléiones volucri nepote :
Testis mearum terrigenūm cohors
Sententiarum nota, Diespitris,
Diuūmquè contemptrix, sagittis
Fusa tuis, tonitruquè Suadæ.
Iam tum decoro stemmate Gryphides
Laurique, myrtique, & tumidaç caput

Quer-

78 IAC. ALB. GHIBBESI

Quercus coronauere, & æquo

Cynthe, tibi statuere scamno.

Iō, ter iō, dic grauioribus

Pæana neruis, Angligenum decus,

Gentisquæ Gryphææ voluptas,

Iuris honos, duplicitisquæ Pithūs.

Iō, potenti scande polum pede, &

Inter serenæ fulgura gloriæ,

Lunæquæ, stellarumquæ flamas

Fige domum, rutilumquæ nomen.

IN PHILOMATHI

MVSAS IVVENILES,

ex Germania Romam missas.

Nomen, licet apponi scriptis ipse vetet, iure ac merito
peruagatum esse.

O D E XXIV.

C Vltum è Vahalis, credite, finibus
Vidi libellum, Tybride conscio;
Romamquæ mirantem, & Latinum
Artonitâ velut aure Phœbūm.

Prō, quanta venæ copia diuitis

Fluxit! quis ardor Teutonicas niues

Dissoluit infractas, vt irent

Molliùs Aönidum scatebris!

Prō quæ, Maronis seù crepuit tubā,

Seù res Thyestæ, seù tetigit sales,

Fallebat aut plectro laborem,

Vis erat, imperiumquæ vati!

At nulla pictæ nomina legimus

Præfixa fronti. Quis negat abditum

Luçere Solem? sat patebat

Ipse suo Philomusus astu.

Candor sepulchri proditor est sui, &

Mirè çorusçam vibrat imaginem

Op.